

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2024. április 18.*

„Előzetes döntéshozatal – Menekültpolitika – A nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározása – 604/2013/EU rendelet – A menedékkérőnek a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam részére történő átadása – A 17. cikk (1) bekezdése – Mérlegelési záradék – A 27. cikk (1) és (3) bekezdése, valamint a 29. cikk (3) bekezdése – Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikke – Jogorvoslatok – Halasztó hatály”

A C-359/22. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a High Court (felsőbbíróság, Írország) a Bírósághoz 2022. június 3-án érkezett, 2022. április 28-i határozatával terjesztett elő az

AHY

és

a **Minister for Justice**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: A. Prechal tanácselnök, F. Biltgen, N. Wahl (előadó), J. Passer és M. L. Arastey Sahún bírák,

főtanácsnok: P. Pikamäe,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- AHY képviseletében B. Burns solicitor, E. Dornan BL és C. Power SC,
- a Minister for Justice és Írország képviseletében M. Browne Chief State Solicitor, A. Joyce, M. Tierney és G. Wells, meghatalmazotti minőségben, segítők: S.-J. Hillery BL és D. Colan Smyth SC,

* Az eljárás nyelve: angol.

- a görög kormány képviselőjében M. Michelogiannaki, meghatalmazotti minőségben,
  - az Európai Bizottság képviselőjében L. Grønfeldt és J. Tomkin, meghatalmazotti minőségben,
- a főtanácsnok indítványának a 2023. szeptember 14-i tárgyaláson történt meghallgatását követően, meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az egy harmadik országbeli állampolgár vagy egy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló, 2013. június 26-i 604/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 180., 31. o.; helyesbítés: HL 2018. L 33., 6. o.; a továbbiakban: „Dublin III” rendelet) 17. cikke (1) bekezdésének és 27. cikke (1) és (3) bekezdésének, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 47. cikkének az értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet a szómáiai állampolgár AHY és a Minister for Justice (igazságügyi miniszter, Írország, a továbbiakban: miniszter) között az utóbbi által meghozott, a „Dublin III” rendelet 17. cikkének (1) bekezdése szerinti mérlegelési jogkör AHY nemzetközi védelem iránti kérelmének megvizsgálása érdekében történő gyakorlását megtagadó és az AHY Svédországnak való átadásáról szóló határozat tárgyában terjesztettek elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 A „Dublin III” rendelet (4), (5), (17) és (19) preambulumbekzdése értelmében:
    - „(4) [Az Európai Tanács által az 1999. október 15–16-i tamperei rendkívüli ülésén elfogadott] következtetések azt is megállapították, hogy a [közös európai menekültügyi] rendszernek rövid időn belül ki kell terjednie egy világos és alkalmazható módszer kialakítására is a menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározása céljából.
    - (5) E módszernek mind a tagállamok, mind az érintett személyek vonatkozásában tárgyilagos és méltányos szempontokon kell alapulnia. Lehetővé kell tennie különösen a felelős tagállam gyors meghatározását, hogy a nemzetközi védelem megadására vonatkozó eljáráshoz való hatékony hozzáférés biztosított legyen, és a nemzetközi védelem iránti kérelmekkel kapcsolatos gyors döntéshozatal ne kerüljön veszélybe.
- [...]
- (17) Bármely tagállam számára lehetővé kell tenni, hogy – elsősorban humanitárius és kivételes okból – eltérjen a felelősségi feltételektől a családtagok, hozzátartozók és a kérelmezővel egyéb családi kapcsolatban álló személyek egyesítése érdekében, és akkor is megvizsgálja a hozzá vagy másik tagállamban benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelmet, ha annak megvizsgálásáért az e rendeletben megállapított kötelező feltételek szerint nem felelős.

[...]

(19) Az érintett személyek jogainak hatékony védelme érdekében jogi biztosítékokat és hatékony jogorvoslati eszközöket [helyesen: jogi garanciákat és hatékony jogorvoslathoz való jogot] kell biztosítani a felelős tagállamnak való átadásra vonatkozó határozatokkal kapcsolatban, különösen [a Charta] 47. cikkével összhangban. A nemzetközi jog tiszteletben tartása érdekében az ilyen határozatok elleni hatékony jogorvoslatnak egyaránt ki kell terjednie e rendelet alkalmazásának, valamint az azon tagállamban fennálló jogi és ténybeli helyzetnek a megvizsgálására, amelynek a kérelmezőt átadják.”

4 E rendelet 3. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A tagállamok megvizsgálják azon harmadik országbeli állampolgárnak, vagy azon hontalan személynek a nemzetközi védelem iránti kérelmét, aki egy tagállam területén nyújtja be azt, ideértve annak határát és a tranzitónákat. A kérelmet az a tagállam köteles megvizsgálni, amely a III. fejezetben előírt feltételek szerint felelős.”

5 Az említett rendelet „Mérlegelési záradékok” című 17. cikke ugyanezen rendelet IV. fejezetének részét képezi, és (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A 3. cikk (1) bekezdésétől eltérve minden tagállam határozhat úgy, hogy megvizsgálja a valamely harmadik országbeli állampolgár, vagy egy hontalan személy által hozzá benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelmet akkor is, ha annak megvizsgálásáért az e rendeletben megállapított feltételek szerint nem felelős.

Az a tagállam, amely e bekezdés alapján úgy határozott, hogy megvizsgál egy nemzetközi védelem iránti kérelmet, felelős tagállammá válik, vállalva a felelősséggel együtt járó kötelezettségeket. Ez a tagállam adott esetben [a 343/2003 rendelet részletes alkalmazási szabályainak megállapításáról szóló, 2003. szeptember 2-i] 1560/2003/EK [bizottsági] rendelet [(HL 2003. L 222., 3. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 6. kötet, 200. o.; helyesbítés: HL 2006. L 215., 48. o.)] 18. cikke alapján létrehozott »DubliNet« elektronikus kommunikációs hálózat felhasználásával tájékoztatja a korábbi felelős tagállamot, a felelős tagállam meghatározására vonatkozó eljárást lefolytató tagállamot, illetve azt a tagállamot, amelyet a kérelmező átvételével vagy visszavételével kapcsolatban kerestek meg.

Az e bekezdés alapján felelőssé váló tagállam e tényt haladéktalanul jelzi az Eurodac-ban [a 604/2013/EU rendelet hatékony alkalmazása érdekében az ujjlenyomatok összehasonlítását szolgáló Eurodac létrehozásáról, továbbá a tagállamok bűnüldöző hatóságai és az Europol által az Eurodac-adatokkal való, bűnüldözési célú összehasonlítások kérelmezéséről, valamint a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség nagyméretű IT-rendszereinek üzemeltetési igazgatását végző ügynökség létrehozásáról szóló 1077/2011/EU rendelet módosításáról szóló, 2013. június 26-i] 603/2013/EU [európai parlamenti és tanácsi] rendeletnek [(HL 2013. L 180., 1. o.)] megfelelően, a kérelem megvizsgálásáról szóló határozat meghozatala időpontjának megjelölésével.”

6 A „Dublin III” rendelet „Jogorvoslatok” című 27. cikkének szövege a következő:

„(1) A kérelmezőnek vagy a 18. cikk (1) bekezdésének c) vagy d) pontjában említett más személynek joga van az átadásra vonatkozó határozatok elleni hatékony jogorvoslathoz, amelyet bírósághoz vagy törvényszékhez tény- vagy jogkérdésben [helyesen: amelyet bírósághoz tény- vagy jogkérdésben] benyújtott fellebbezés vagy felülvizsgálati kérelem formájában gyakorolhat.

(2) A tagállamok ésszerű határidőt határoznak meg az érintett személy által az (1) bekezdés szerinti hatékony jogorvoslathoz fűződő jog gyakorlására.

(3) Az átadásra vonatkozó határozatok elleni fellebbezésre vagy felülvizsgálatra vonatkozóan a tagállamok jogszabályaikban előírják az alábbiakat:

a) a fellebbezés vagy felülvizsgálat feljogosítja az érintettet, hogy annak elbírálásáig az adott tagállamban maradjon; vagy

b) az átadás automatikusan felfüggesztésre kerül, és e felfüggesztés megszűnik azon ésszerű időtartam elteltével, amely alatt valamely bíróságnak vagy törvényszéknek [helyesen: valamely bíróságnak] a felfüggesztés iránti kérelem alapos és szigorú vizsgálatát követően határozatot kellett hoznia arról, hogy a fellebbezésnek vagy felülvizsgálatnak halasztó hatályt biztosít-e; vagy

c) az érintett személy ésszerű időtartamon belül kérelmezheti a bíróságtól vagy törvényszéktől [helyesen: a bíróságtól] az átadásra vonatkozó határozat végrehajtásának felfüggesztését a fellebbezés vagy felülvizsgálat elbírálásáig. A tagállamok azáltal biztosítják a hatékony jogorvoslatot, hogy felfüggesztik az átadást mindaddig, amíg a felfüggesztés iránti első kérelemről határozatot nem hoznak. Az átadásra vonatkozó határozat végrehajtásának felfüggesztéséről ésszerű időtartamon belül határozni kell, ugyanakkor ezen időtartamnak lehetővé kell tennie a felfüggesztés iránti kérelem alapos és szigorú vizsgálatát. Az átadásra vonatkozó határozat végrehajtásának felfüggesztését elutasító határozat ismerteti az alapjául szolgáló indokokat.

(4) A tagállamok előírhatják, hogy az illetékes hatóságok hivatalból dönthetnek az átadásra vonatkozó határozat végrehajtásának felfüggesztéséről a fellebbezés vagy felülvizsgálat elbírálásáig.

[...]

7 E rendelet 29. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A kérelmezőnek vagy a 18. cikk (1) bekezdésének c) vagy d) pontjában említett más személynek a megkereső tagállam részéről a felelős tagállamnak történő átadása a megkereső tagállam nemzeti joga szerint történik az érintett tagállamok egymás közötti konzultációját követően, a lehető leghamarabb kivitelezhető időpontban, de legkésőbb hat hónappal az érintett személy átvétele vagy visszavétele iránti megkeresés másik tagállam általi elfogadását, vagy a 27. cikk (3) bekezdésének megfelelő halasztó hatály esetén hat hónappal a fellebbezéssel vagy felülvizsgálattal kapcsolatos jogerős határozatot követően.

[...]

(2) Amennyiben az átadásra nem kerül sor a hat hónapos határidőn belül, a felelős tagállam mentesül az érintett személy átvételére vagy visszavételére vonatkozó kötelezettség alól, és a felelősség a megkereső tagállamra hárul. E határidő legfeljebb egyéves időtartamra meghosszabbítható, ha az átadásra az érintett személy szabadságvesztése miatt nem kerülhetett sor, illetve legfeljebb tizennyolc hónapra, ha az érintett személy megszökik.

[...]

Az ír jog

- 8 A European Union (Dublin System) Regulations 2018 (az Európai Unióról [dublini rendszer] szóló 2018. évi rendelet) (az S. I. 218-i 62. száma, a továbbiakban: 2018. évi rendelet) 3. cikke az International Protection Office [nemzetközi védelmi hivatal, Írország, a továbbiakban: IPO] nemzetközi védelemért felelős tisztviselőire telepíti a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállamnak a „Dublin III” rendelet III. fejezetének rendelkezéseiben megállapított feltételek alapján történő meghatározásával és az átadásra vonatkozó határozatok elfogadásával kapcsolatos hatáskört.
- 9 A 2018. évi rendelet 6. cikke úgy rendelkezik, hogy az International Protection Appeals Tribunal (a nemzetközi védelemmel kapcsolatos ügyek fellebbviteli bírósága, Írország) rendelkezik hatáskörrel az átadásra vonatkozó határozattal szemben benyújtott kereset elbírálására.
- 10 A 2018. évi rendelet 8. cikkének (1) bekezdése a „Dublin III” rendelet 27. cikke (3) bekezdésének a) pontjában előírt halasztó hatályt ülteti át, és lényegében úgy rendelkezik, hogy a 2018. évi rendelet 6. cikke alapján keresetet benyújtó nemzetközi védelmet kérelmező személy e kereset elbírálásáig jogosult Írországban maradni.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 11 Az alapeljárás felperese, AHY somáliai állampolgár. A kérelmező 2020. január 21-én nemzetközi védelem iránti kérelmet nyújtott be Írországban, amelyben előadta, hogy Szomáliában bombatámadás áldozata volt, amelyben boltja megsemmisült, egyik alkalmazottja meghalt, és amelynek nyomán hegek maradtak a kézfejen és a karján.
- 12 Egy Eurodac keresésből kiderült, hogy AHY már két alkalommal, 2012. november 5-én és 2017. október 2-án nemzetközi védelem iránti kérelmet nyújtott be Svédországban, és ezeket a kérelmeket elutasították.
- 13 Következésképpen az ír hatóságok a „Dublin III” rendelet 18. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján visszavétel iránti kérelemmel keresték meg a Svéd Királyságot. E tagállam azt 2020. február 19-én elfogadta.
- 14 2020. július 23-án AHY-val közölték a Svédországnak történő átadásra vonatkozó határozatot. AHY 2020. augusztus 5-én keresetet nyújtott be az IPO ezen határozata ellen az International Protection Appeals Tribunalhoz (nemzetközi védelemmel kapcsolatos ügyek fellebbviteli bírósága), és kérte a „Dublin III” rendelet 17. cikkének (1) bekezdésében foglalt mérlegelési záradék alkalmazását, többek között arra hivatkozva, hogy depresszióban szenved.
- 15 Az International Protection Appeals Tribunal (nemzetközi védelemmel kapcsolatos ügyek fellebbviteli bírósága) 2021. október 5-én elutasította ezt a keresetet, és helybenhagyta az átadásra vonatkozó határozatot.
- 16 Miután tájékoztatták arról, hogy ugyanezen év december 16-án meg kell jelennie a Garda National Immigration Bureau (nemzeti bevándorlási iroda, Írország) előtt, hogy előkészítsék a Svédországnak történő átadását, amelyet legkésőbb 2022. április 6-ig végre kell hajtani, AHY 2021. november 15-én a „Dublin III” rendelet 17. cikkében foglalt mérlegelési jogkör gyakorlása iránti kérelmet nyújtott be a miniszterhez. E kérelmet 2022. február 16-án elutasították.

- 17 AHY a miniszter e határozatával szemben jogorvoslati kérelmet nyújtott be a kérdést előterjesztő bírósághoz, a High Courthoz (felsőbíróság, Írország). E kérelem alátámasztása érdekében előadja többek között, hogy a „Dublin III” rendelet 27. cikke értelmében az e rendelet 17. cikkében előírt mérlegelési jogkör gyakorlását megtagadó határozatok elleni jogorvoslati kérelmeknek automatikus halasztó hatályuk van.
- 18 A kérdést előterjesztő bíróság először is rámutat, hogy Írországban a nemzetközi védelmet kérelmező személy átadásának elrendelése tárgyában meghozott határozat az IPO hatáskörébe tartozik, míg a „Dublin III” rendelet 17. cikkének (1) bekezdése szerinti mérlegelési jogkör gyakorlására vonatkozó határozat meghozatalára a miniszter jogosult. Ezenkívül az e rendelet 27. cikke szerinti átadásra vonatkozó határozatokkal szembeni kereseteket a 2018. évi rendelet 6. cikke alapján az International Protection Appeals Tribunalhoz (nemzetközi védelemmel kapcsolatos ügyek fellebbviteli bírósága) kell benyújtani, míg a miniszter határozatai a High Court (felsőbíróság) előtt támadhatók meg, kizárólag a közigazgatási eljárás törvényességi felülvizsgálatára irányuló különleges bírósági jogorvoslatnak minősülő *judicial review* iránti kérelem keretében.
- 19 E rendszerből számos nehézség fakad, mivel az eljárások és a határozathozatali és jogorvoslati határidők nincsenek összehangolva. Így az átadásra vonatkozó határozat hatálya alatt álló, nemzetközi védelmet kérelmező személy – az alapeljárás felpereséhez hasonlóan – az átadásra vonatkozó határozattal szemben benyújtott keresetének az International Protection Appeals Tribunal (nemzetközi védelemmel kapcsolatos ügyek fellebbviteli bírósága) általi elutasítását követően kérheti a „Dublin III” rendelet 17. cikkének (1) bekezdésében foglalt mérlegelési záradék alkalmazását.
- 20 Másodszor, a kérdést előterjesztő bíróság azt kívánja megtudni, hogy a miniszter azon határozatával szembeni jogorvoslatnak, amellyel az megtagadja a „Dublin III” rendelet 17. cikkének (1) bekezdésében rá ruházott mérlegelési jogkör gyakorlását, mennyiben lehet halasztó hatálya az átadásra vonatkozó határozatra, különösen akkor, ha ez utóbbi határozat már képezte jogorvoslati eljárás tárgyát e rendelet 27. cikke alapján. E tekintetben a 2019. január 23-i M. A. és társai ítéletre (C-661/17, a továbbiakban: M. A. és társai ítélet, EU:C:2019:53) hivatkozik, pontosítva, hogy úgy tűnik, hogy ebben az ítéletben a Bíróság nem döntötte el azt a kérdést, hogy az említett rendelet 27. cikkében szereplő, halasztó hatályra vonatkozó rendelkezések alkalmazandók-e abban az esetben, ha az ugyanezen rendelet 17. cikke alapján hozott határozat ellen jogorvoslati kérelmet nyújtanak be.
- 21 E körülmények között határozott úgy a High Court (felsőbíróság), hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:
- „1) Magában foglalja-e az »átadásra vonatkozó határozat« elleni, tény- vagy jogkérdésben benyújtott fellebbezés vagy felülvizsgálati kérelem formájában gyakorolt, a [»Dublin III«] rendelet 27. cikkének (1) bekezdése értelmében vett hatékony jogorvoslathoz való jog a tagállam által a »Dublin III« rendelet 17. cikkének (1) bekezdése alapján, a 17. cikk (1) bekezdése szerinti, azzal kapcsolatos mérlegelési jogkörének gyakorlása során hozott határozat elleni hatékony jogorvoslathoz való jogot, hogy megvizsgálja a valamely harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy által a tagállamhoz benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelmet akkor is, ha annak megvizsgálásáért a »Dublin III« rendeletben megállapított feltételek szerint nem felelős?
- 2) Az 1) kérdésre adott igenlő válasz esetében:

- a) Következik-e ebből, hogy a megkereső tagállam nem hajthatja végre az átadásra vonatkozó határozatot a kérelmezőnek a »Dublin III« rendelet 17. cikkének (1) bekezdése szerinti mérlegelési jogkör gyakorlására irányuló kérelmének elbírálásáig?
  - b) Kiterjednek-e [a »Dublin III« rendelet] 27. cikke (3) bekezdésében foglalt azon rendelkezések, amelyek megkövetelik, hogy az átadásra vonatkozó határozatok elleni fellebbezésre vagy felülvizsgálatra vonatkozóan a tagállamok jogszabályaikban írják elő a halasztó hatály három formájának egyikét, [az e rendelet] 17. cikk (1) bekezdése szerinti, a nemzetközi védelem iránti kérelemmel kapcsolatos felelősségvállalás lehetőségének gyakorlását elutasító határozat megtámadására?
  - c) Amennyiben egyetlen különös nemzeti jogszabály sem írja elő a halasztó hatálynak a [»Dublin III« rendelet] 27. cikke (3) bekezdésében említett három formájának egyikét [az e rendelet 17. cikkének (1) bekezdése alapján elfogadott] elutasító határozat megtámadása esetében, kötelesek-e a bíróságok az ilyen jogorvoslat esetében a nemzeti joguk alapján e három forma valamelyike szerinti halasztó hatályt biztosítani, és ha igen, melyiket?
  - d) Úgy kell-e értelmezni a 27. cikk (3) bekezdése szerinti valamennyi halasztó hatályú jogorvoslatot, hogy azok a »Dublin III« rendelet 29. cikkének (1) bekezdése szerinti átadásra vonatkozó határozat végrehajtásának határidejére vonatkozóan is halasztó hatállyal rendelkeznek?
- 3) Az 1) kérdésre adott nemleges válasz esetén:
- a) Ellentétes-e [a Charta] 47. cikke szerinti hatékony jogorvoslathoz való joggal az, ha a megkereső tagállam a kérelmező által előterjesztett, a »Dublin III« rendelet 17. cikkének (1) bekezdése szerinti mérlegelési jogkör gyakorlására irányuló kérelem elbírálásáig végrehajtja az átadásra vonatkozó határozatot?
  - b) Ellentétes-e [a Charta] 47. cikke szerinti hatékony jogorvoslathoz való joggal az, ha a megkereső tagállam a [»Dublin III« rendelet 17. cikkének (1) bekezdése alapján elfogadott] Dublin III elutasító határozat ellen a nemzeti jog rendelkezései alapján bírósági felülvizsgálat (*judicial review*) iránt benyújtott jogorvoslati kérelem elbírálásáig végrehajtja az átadásra vonatkozó határozatot?
  - c) Másodlagosan, felfüggeszti-e a [»Dublin III« rendelet 17. cikkének (1) bekezdése alapján elfogadott] elutasító határozat ellen a nemzeti jog rendelkezései alapján bírósági felülvizsgálat (*judicial review*) iránt benyújtott jogorvoslati kérelem [az e] 29. cikkének (1) bekezdése szerinti átadásra vonatkozó határozat végrehajtásának határidejét, vagy egyébként rendelkezik-e halasztó hatállyal az átadásra vonatkozó határozat tekintetében?”

A Bíróság előtti eljárás

- 22 A kérdést előterjesztő bíróság azt kérte, hogy az ügyet az Európai Unió Bírósága alapokmányának 23a. cikkében és a Bíróság eljárási szabályzatának 107. cikkében előírt sürgősségi előzetes döntéshozatali eljárásban bírálják el.
- 23 A Bíróság második tanácsa 2022. június 21-én az előadó bíró javaslatára és a főtanácsnok meghallgatását követően úgy határozott, hogy nem ad helyt e kérelemnek.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

- 24 Első kérdésével az előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a „Dublin III” rendelet 27. cikkének (1) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy e rendelkezés alapján a tagállamok kötelesek hatékony jogorvoslatot biztosítani az e rendelet 17. cikkének (1) bekezdése szerinti mérlegelési záradék alapján elfogadott határozattal szemben.
- 25 Ezzel összefüggésben a „Dublin III” rendelet 27. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy az átadásra vonatkozó határozattal érintett személynek joga van az e határozat elleni hatékony jogorvoslathoz, amelyet bírósághoz tény- vagy jogkérdésben benyújtott fellebbezés vagy felülvizsgálati kérelem formájában gyakorolhat.
- 26 E jogorvoslat terjedelmét e rendelet (19) preambulumbekkezdése pontosítja, amely rámutat, hogy a nemzetközi jog tiszteletben tartásának biztosítása érdekében az említett rendeletben előírt, az átadásra vonatkozó határozatok elleni hatékony jogorvoslatnak ki kell terjednie egyrészt e rendelet alkalmazásának vizsgálatára, másrészt az azon tagállamban fennálló jogi és ténybeli helyzetnek a megvizsgálására, amelynek a kérelmezőt átadják (2019. április 2-i H. és R. ítélet, C-582/17 és C-583/17, EU:C:2019:280, 39. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 27 A Bíróság, miután az M. A. és társai ítélet 75. pontjában megállapította, hogy a „Dublin III” rendelet 27. cikkének (1) bekezdése nem ír elő kifejezetten jogorvoslatot az e rendelet 17. cikkének (1) bekezdésében előírt lehetőség igénybevételének elmaradásáról szóló tagállami határozattal szemben, ezen ítélet rendelkező részének 4. pontjában kimondta, hogy ezen elsőként említett rendelkezést úgy kell értelmezni, hogy az nem írja elő a tagállamok számára ilyen jogorvoslat biztosításának kötelezettségét az e rendelet 17. cikkének (1) bekezdésében előírt lehetőség igénybevételének elmaradásáról szóló határozattal szemben, annak sérelme nélkül, hogy e határozatot az átadásra vonatkozó határozattal szembeni jogorvoslat keretében lehet vitatni.
- 28 A jelen ügyben azonban AHY a kérdést előterjesztő bíróság előtt, valamint a Bírósághoz benyújtott írásbeli észrevételeiben arra hivatkozik, hogy az átadásra vonatkozó határozattal szembeni, a „Dublin III” rendelet 27. cikkének (1) bekezdésében előírt hatékony jogorvoslathoz való jognak magában kell foglalnia az e rendelet 17. cikkének (1) bekezdése alapján elfogadott határozattal szembeni hatékony jogorvoslathoz való jogot is, mivel a Bíróság az M. A. és társai ítélet 64. pontjában azt is megállapította, hogy az utóbbi rendelkezésben biztosított mérlegelési jogkör szerves része a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozóan e rendeletben előírt mechanizmusoknak.
- 29 A „Dublin III” rendelet rendelkezéseit nem lehet így értelmezni.
- 30 Kétségtelen, hogy a Bíróság már kimondta, hogy a „Dublin III” rendelet 27. cikkének (1) bekezdésében előírt jogorvoslat nem értelmezhető megszorítóan (lásd ebben az értelemben: 2016. június 7-i Ghezelbash ítélet, C-63/15, EU:C:2016:409, 53. pont).
- 31 Így a Bíróság már megállapította, hogy tekintettel többek között a valamely tagállamban előterjesztett nemzetközi védelem iránti kérelemért felelős tagállam meghatározására vonatkozó rendszernek a „Dublin III” rendelet elfogadásával bekövetkezett általános fejlődésére és az e rendeletben szereplő célkitűzésekre, az említett rendelet 27. cikkének (1) bekezdését úgy kell

értelmezni, hogy az átadásra vonatkozó határozattal szemben ott előírt jogorvoslatnak ki kell terjednie mind a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért való felelősséget meghatározó szabályok tiszteletben tartására, mind az ugyanezen rendeletben előírt eljárási garanciákra (2019. április 2-i H. és R. ítélet, C-582/17 és C-583/17, EU:C:2019:280, 40. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 32 Mindazonáltal, még ha a „Dublin III” rendelet 17. cikkének (1) bekezdését úgy is kell tekinteni, mint amely a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozóan e rendeletben előírt mechanizmusok szerves részét képezi, e rendelkezés jellegénél fogva nem hasonlítható az említett rendeletben előírt, a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó többi feltételhez.
- 33 Emlékeztetni kell ugyanis arra, hogy a „Dublin III” rendelet 3. cikkének (1) bekezdése értelmében a harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy által bármely tagállam területén benyújtott menedékjog iránti kérelmet főszabály szerint az a tagállam köteles megvizsgálni, amely az e rendelet III. fejezetében előírt feltételek szerint felelős.
- 34 A felelős tagállam meghatározásának az uniós jogalkotó által kidolgozott rendszere, amelybe az említett rendelet is illeszkedik, különösen a felelős tagállam gyors meghatározását igyekszik lehetővé tenni, amint az a rendelet (4) és (5) bekezdéséből kitűnik, hogy a nemzetközi védelem megadására vonatkozó eljárásokhoz való hatékony hozzáférés biztosított legyen, és a nemzetközi védelem iránti kérelmekkel kapcsolatos gyors döntéshozatal ne kerüljön veszélybe.
- 35 Ebben az összefüggésben az a tagállam, amelyhez a nemzetközi védelem iránti kérelmet benyújtották, köteles követni az ugyanezen rendelet VI. fejezetében az e kérelem megvizsgálásért felelős tagállam meghatározása céljából előírt eljárásokat, megkövetelni ettől a tagállamtól, hogy átvegye az érintett személyt, valamint – e megkeresés elfogadását követően – átadni ezt a személyt az említett tagállamnak.
- 36 Mindazonáltal a „Dublin III” rendelet 3. cikkének (1) bekezdésétől eltérve e rendelet 17. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy minden tagállam határozhat úgy, hogy megvizsgálja a valamely harmadik országbeli állampolgár, vagy egy hontalan személy által hozzá benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelmet akkor is, ha annak megvizsgálásáért az e rendeletben megállapított feltételek szerint nem felelős.
- 37 E rendelkezés célja, hogy megőrizze a tagállamok arra vonatkozó kiváltságát, hogy a nemzetközi védelem elismerésére vonatkozó jogot gyakorolhassák (2018. július 5-i X ítélet, C-213/17, EU:C:2018:538, 61. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 38 A „Dublin III” rendelet 17. cikke (1) bekezdésének szövegéből egyébiránt világosan kitűnik, hogy e rendelkezés fakultatív, mivel mérlegelést enged minden tagállamnak azon döntés tekintetében, hogy megvizsgálja a hozzá benyújtott, nemzetközi védelem iránti kérelmet még akkor is, ha e vizsgálatra az e rendeletben a felelős tagállam meghatározására előírt szempontok alapján nem köteles. E lehetőség választása egyébiránt semmiféle különleges feltételhez nincs kötve. Az említett lehetőség annak a lehetővé tételét célozza, hogy politikai, humanitárius vagy gyakorlati szempontok alapján minden tagállam önállóan dönthessen úgy, hogy megvizsgálja a nemzetközi védelem iránti kérelmet akkor is, ha az említett rendeletben előírt feltételek alapján azért nem

- felelős (2023. november 30-i Ministero dell'Interno és társai [Közös tájékoztató füzet – Közvetett visszaküldés] ítélet, C-228/21, C-254/21, C-297/21, C-315/21 és C-328/21, EU:C:2023:934, 146. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 39 A tagállamok számára így biztosított mérlegelési jogkör terjedelmére tekintettel az érintett tagállam feladata meghatározni azon körülményeket, amelyek között élni kíván a „Dublin III” rendelet 17. cikkének (1) bekezdésében előírt mérlegelési záradék biztosította lehetőséggel, és elfogadja, hogy maga vizsgálja meg azon nemzetközi védelem iránti kérelmet, amelyért az e rendeletben előírt feltételek alapján nem felelős (2023. november 30-i Ministero dell'Interno és társai [Közös tájékoztató füzet – Közvetett visszaküldés] ítélet, C-228/21, C-254/21, C-297/21, C-315/21 és C-328/21, EU:C:2023:934, 147. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 40 Ebben az összefüggésben a Bíróság több alkalommal kimondta, hogy semmilyen körülmény – még ha az az alapvető jogok körébe tartozik is – nem kötelezhet valamely tagállamot arra, hogy éljen e záradékkal, és maga vizsgáljon meg egy olyan kérelmet, amelyért nem felelős (lásd analógia útján: 2013. november 14-i Puid ítélet, C-4/11, EU:C:2013:740, 37. pont; 2017. február 16-i C. K. és társai ítélet, C-578/16 PPU, EU:C:2017:127, 97. pont; M. A. és társai ítélet, 61. és 72. pont).
- 41 Kétségtelen – amint arra a jelen ítélet 31. pontja emlékeztet –, hogy a Bíróság több alkalommal kimondta, hogy a „Dublin III” rendelet 27. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az átadásra vonatkozó határozattal szemben ott előírt jogorvoslatnak ki kell terjednie mind a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért való felelősséget meghatározó szabályok tiszteletben tartására, mind az e rendeletben előírt eljárási garanciákra. Mindazonáltal, amint azt a főtanácsnok az indítványának 62. és 63. pontjában hangsúlyozta, ez az ítélkezési gyakorlat, amely többek között a 2016. június 7-i Ghezelbash ítéletből (C-63/15, EU:C:2016:409), a 2016. június 7-i Karim ítéletből (C-155/15, EU:C:2016:410) és a 2017. július 26-i Mengesteab ítéletből (C-670/16, EU:C:2017:587) ered, azon az előfeltevésen alapul, hogy e rendeletnek az ezen ítéletekben szóban forgó valamennyi rendelkezése azon szabályozási keret részét képezi, amelyben a felelős tagállam meghatározására irányuló eljárást le kell folytatni. E rendelkezések, mint például e rendelet 19. cikke (2) bekezdésének második albekezdése vagy 21. cikkének (1) bekezdése ugyanis olyan szabályokat tartalmaznak, amelyeket az érintett tagállam ugyanezen rendelet értelmében köteles alkalmazni, és amelyek következképpen jogot biztosítanak a nemzetközi védelmet kérelmező számára arra, hogy ez az állam teljesítse az e tekintetben fennálló kötelezettségeit.
- 42 Márpedig, amint az a „Dublin III” rendelet (17) preambulumbekkezdéséből következik, e rendelet a III. fejezetében foglalt rendelkezésekkel „kötelező feltételeket” állapít meg a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározása céljából, ugyanakkor biztosítja a tagállamok számára az említett rendelet IV. fejezetében foglalt 17. cikkben szereplő azon lehetőséget, hogy eltérjenek e felelősségi feltételektől, és megvizsgálják a területükön vagy egy másik tagállam területén benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelmet akkor is, ha annak megvizsgálásáért e kötelező feltételek szerint nem felelősek. Következésképpen valamely állam arra vonatkozó döntése, hogy gyakorolja-e a „Dublin III” rendelet 17. cikkének (1) bekezdésében foglalt hatáskört, és megvizsgálja-e a nemzetközi védelem iránti kérelmet, olyan – mérlegelési jogkörben hozott – határozat, amely nem azokon a kötelező feltételeken alapul, amelyeknek e tagállam az említett rendelet értelmében köteles megfelelni.

- 43 Ebből következik, hogy a „Dublin III” rendelet 17. cikkének (1) bekezdése alapján elfogadott határozat nem hasonlítható az e rendelet 27. cikkének (1) bekezdése szerinti átadásra vonatkozó határozathoz, így ez utóbbi rendelkezés nem kötelezi a tagállamokat arra, hogy hatékony jogorvoslatot biztosítsanak az ilyen mérlegelési jogkörben hozott határozattal szemben.
- 44 Ezt az értelmezést nem kérdőjelezheti meg az a körülmény, hogy az M. A. és társai ítéletben a Bíróság kimondta, hogy az a tény, hogy az említett rendelet 27. cikkének (1) bekezdése nem írja elő a tagállamok számára, hogy ilyen jogorvoslatot biztosítsanak, nem akadályozza meg az érintett személyt abban, hogy az átadásra vonatkozó határozattal szembeni jogorvoslat keretében vitathassa az ilyen mérlegelési jogkörben hozott határozatot.
- 45 E megállapításból ugyanis semmilyen módon nem következik, hogy az uniós jogon alapulna az a lehetőség, hogy az átadásra vonatkozó határozattal szembeni jogorvoslat keretében vitatható legyen a mérlegelési záradék alkalmazásának ilyen megtagadása.
- 46 Ellenkezőleg, mivel a Bíróság megállapította, hogy a „Dublin III” rendelet 27. cikkének (1) bekezdése nem követeli meg, hogy a tagállamok különleges jogorvoslatot biztosítsanak az e rendelet 17. cikkének (1) bekezdése szerinti mérlegelési jogkör gyakorlását megtagadó határozattal szemben, e határozat átadásra vonatkozó határozattal szembeni jogorvoslat keretében történő vitatásának lehetősége csak a nemzeti jogon alapulhat.
- 47 A fenti megfontolások összességére tekintettel az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a „Dublin III” rendelet 27. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy e rendelkezés alapján a tagállamok nem kötelesek hatékony jogorvoslatot biztosítani az e rendelet 17. cikkének (1) bekezdése szerinti mérlegelési záradék alapján elfogadott határozattal szemben.

A második kérdéstről

- 48 A második kérdést arra az esetre terjesztették elő, ha az első kérdésre igenlő választ kell adni. Az első kérdésre adott válasza tekintettel a második kérdésre nem szükséges válaszolni.

A harmadik kérdéstről

- 49 Harmadik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság – az első kérdésre adandó nemleges válasz esetén – lényegében azt kérdezi a Bíróságtól, hogy a Charta 47. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy e rendelkezéssel ellentétes, ha egy tagállam végrehajtja az átadásra vonatkozó határozatot a „Dublin III” rendelet 17. cikkének (1) bekezdése szerinti mérlegelési jogkör ezen állam általi gyakorlására irányuló kérelem, vagy az ilyen kérelemre adott válasszal szemben a nemzeti jog rendelkezései alapján benyújtott különös jogorvoslati kérelem elbírálásáig. Másodlagosan azt kérdezi, hogy e rendelet 29. cikkének (1) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy az e rendelkezésben a nemzetközi védelmet kérelmező átadására vonatkozóan megállapított hat hónapos határidő az érintett személy átvétele vagy visszavétele iránti megkeresés másik tagállam általi elfogadásától, vagy – ha az az említett rendelet 27. cikke (3) bekezdésének megfelelően halasztó hatállyal bír – az átadásra vonatkozó határozat elleni fellebbezésről vagy felülvizsgálatról hozott jogerős döntéstől kezdődik, és nem a megkereső tagállam által az átadásra vonatkozó határozat elfogadását követően hozott, az e rendelet 17. cikkének (1) bekezdése szerinti mérlegelési záradék nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálása érdekében történő alkalmazását megtagadó határozattal szemben benyújtott jogorvoslati kérelem tárgyában hozott jogerős határozat időpontjától.

- 50 Ami először is az előterjesztő bíróságnak a Charta 47. cikkére vonatkozó kérdéseit illeti, azok annak megállapítására irányulnak, hogy e rendelkezés alapján az átadásra vonatkozó határozat végrehajtása tekintetében kötelezően halasztó hatálya van-e annak, ha a nemzetközi védelmet kérelmező a „Dublin III” rendelet 17. cikkének (1) bekezdése szerinti mérlegelési záradék alkalmazását kérte, vagy ha a kérelmező jogorvoslattal élt az ilyen kérelemre adott válasszal szemben.
- 51 E tekintetben meg kell állapítani, hogy mivel – amint arra a jelen ítélet 32. pontja emlékeztet – a „Dublin III” rendelet 17. cikkének (1) bekezdését úgy kell tekinteni, mint amely a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozóan e rendeletben előírt mechanizmusok szerves részét képezi, az alapügyben szóban forgó helyzet annyiban, amennyiben az az említett rendelkezés által a tagállamok számára biztosított mérlegelési jogkör gyakorlására vonatkozik, a Charta 51. cikkének (1) bekezdése értelmében az „Unió jogának végrehajtását” foglalja magában, így a Charta általános jelleggel alkalmazandó az említett helyzetre (lásd ebben az értelemben: 2019. november 19-i TSN és AKT ítélet, C-609/17 és C-610/17, EU:C:2019:981, 50. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 52 Emlékeztetni kell azonban arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a Charta 47. cikke csak akkor alkalmazandó, ha az arra hivatkozó személy az uniós jog által biztosított jogokra vagy szabadságokra hivatkozik, vagy ha e személlyel szemben olyan büntetőeljárást folytatnak, amely az uniós jog végrehajtásának minősül (2022. február 22-i RS [Alkotmánybírósági ítéletek hatása] ítélet, C-430/21, EU:C:2022:99, 34. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 53 Márpedig az első kérdésre adott válaszból az következik, hogy a tagállam nem kötelezhető arra, hogy a „Dublin III” rendelet 17. cikkének (1) bekezdése szerinti mérlegelési záradékkal éljen.
- 54 Ilyen kötelezettség hiányában a nemzetközi védelmet kérelmező személynek nincs az uniós jog által biztosított joga ahhoz, hogy valamely tagállam éljen e záradékkal, és gyakorolja az abban ráruházott mérlegelési jogkört.
- 55 Mivel az alapügyben nem olyan helyzetről van szó, amelyben a Charta 47. cikkét felhívó személy az uniós jog által biztosított jogokra vagy szabadságokra hivatkozik, és egyébként nyilvánvalóan nem is olyan helyzetről, amelyben az ilyen személlyel szemben az uniós jog végrehajtásának minősülő büntetőeljárást folytatnak, a jelen ítélet 52. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy az alapügyben szereplőhöz hasonló helyzetben e 47. cikk nem alkalmazandó. Következésképpen a Charta 47. cikkével nem ellentétes, ha egy tagállam végrehajtja az átadásra vonatkozó határozatot azelőtt, hogy a „Dublin III” rendelet 17. cikkének (1) bekezdése alapján benyújtott kérelmet, vagy az ilyen kérelemre adott válasszal szemben benyújtott jogorvoslati kérelmet elbírálta volna.
- 56 Másodszor, ami az előterjesztő bíróság által másodlagosan megfogalmazott kérdéseket illeti, azok annak megállapítására irányulnak, hogy a „Dublin III” rendelet 29. cikkének (1) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy az e rendelkezésben megállapított hat hónapos határidő a megkereső tagállam által az átadásra vonatkozó határozat elfogadását követően hozott, az e rendelet 17. cikkének (1) bekezdése szerinti mérlegelési záradék nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálása érdekében történő alkalmazását megtagadó határozattal szemben benyújtott jogorvoslati kérelem tárgyában hozott jogerős határozat időpontjától kezdődik.
- 57 Meg kell állapítani, hogy e tekintetben e 29. cikk (1) bekezdésének szövege egyértelmű és pontos.

- 58 E rendelkezés alapján ugyanis a hat hónapos határidő az érintett személy átvétele vagy visszavétele iránti megkeresés másik tagállam általi elfogadásától, vagy a „Dublin III” rendelet 27. cikke (3) bekezdésének megfelelő halasztó hatály esetén a fellebbezéssel vagy felülvizsgálattal kapcsolatos jogerős határozattól kezdődik.
- 59 Mivel az említett rendelkezés nem úgy rendelkezik, hogy e határidő a megkereső tagállam által az átadásra vonatkozó határozat elfogadását követően hozott, az e rendelet 17. cikkének (1) bekezdése szerinti mérlegelési záradék nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálása érdekében történő alkalmazását megtagadó határozattal szemben benyújtott jogorvoslati kérelem tárgyában hozott jogerős határozattól kezdődik, nem tekinthető úgy, hogy az ilyen jogorvoslati kérelem az említett rendelet 29. cikkének (1) bekezdésében az átadásra vonatkozó határozat végrehajtására vonatkozóan megállapított határidőt felfüggeszti, vagy hogy az átadásra vonatkozó határozatra más módon halasztó hatálya van.
- 60 Következésképpen a nemzetközi védelmet kérelmező személy átadásának végrehajtására nyitva álló hat hónapos határidő az alapügyben szereplőhöz hasonló helyzetben az érintett személy átadására vonatkozó határozattal szembeni jogorvoslati kérelem elutasításának időpontjától kezdődik, és nem a megkereső tagállam által az átadásra vonatkozó határozat elfogadását követően hozott, az e rendelet 17. cikkének (1) bekezdése szerinti mérlegelési záradék nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálása érdekében történő alkalmazását megtagadó határozattal szemben benyújtott jogorvoslati kérelem tárgyában hozott jogerős határozat időpontjától.
- 61 A fenti megfontolásokra figyelemmel a harmadik kérdést a következő módon kell megválaszolni:
- A Charta 47. cikkét úgy kell értelmezni, hogy e rendelkezés nem alkalmazandó arra a helyzetre, amelyben az átadásra vonatkozó határozat hatálya alatt álló, nemzetközi védelmet kérelmező személy az e határozatot elfogadó tagállamtól a „Dublin III” rendelet 17. cikkének (1) bekezdése szerinti mérlegelési jogkör gyakorlását kérte, vagy bírósági jogorvoslattal élt az ilyen kérelemre adott válasszal szemben, így – *a fortiori* – a Charta e rendelkezésével nem ellentétes, ha ilyen körülmények között egy tagállam végrehajtja az átadásra vonatkozó határozatot azelőtt, hogy e kérelmet, vagy az ilyen kérelemre adott válasszal szemben benyújtott jogorvoslati kérelmet elbírálták volna.
  - A „Dublin III” rendelet 29. cikke (1) bekezdésének első albekezdését úgy kell értelmezni, hogy az e rendelkezésben a nemzetközi védelmet kérelmező átadására vonatkozóan megállapított hat hónapos határidő az érintett személy átvétele vagy visszavétele iránti megkeresés másik tagállam általi elfogadásától, vagy – ha az az e rendelet 27. cikke (3) bekezdésének megfelelően halasztó hatállyal bír – az átadásra vonatkozó határozat elleni fellebbezésről vagy felülvizsgálatról hozott jogerős határozattól kezdődik, és nem a megkereső tagállam által az átadásra vonatkozó határozat elfogadását követően hozott, az említett rendelet 17. cikkének (1) bekezdése szerinti mérlegelési záradék nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálása érdekében történő alkalmazását megtagadó határozattal szemben benyújtott jogorvoslati kérelem tárgyában hozott jogerős határozat időpontjától.

A költségekről

- 62 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

- 1) Az egy harmadik országbeli állampolgár vagy egy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló, 2013. június 26-i 604/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 27. cikkének (1) bekezdését

a következőképpen kell értelmezni:

e rendelkezés alapján a tagállamok nem kötelesek hatékony jogorvoslatot biztosítani az e rendelet 17. cikkének (1) bekezdése szerinti mérlegelési záradék alapján elfogadott határozattal szemben.

- 2) – Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkét

a következőképpen kell értelmezni:

e rendelkezés nem alkalmazandó arra a helyzetre, amelyben az átadásra vonatkozó határozat hatálya alatt álló, nemzetközi védelmet kérelmező személy az e határozatot elfogadó tagállamtól a 604/2013 rendelet 17. cikkének (1) bekezdése szerinti mérlegelési jogkör gyakorlását kérte, vagy bírósági jogorvoslattal élt az ilyen kérelemre adott válasszal szemben, így – a fortiori – az Alapjogi Charta e rendelkezésével nem ellentétes, ha ilyen körülmények között egy tagállam végrehajtja az átadásra vonatkozó határozatot azelőtt, hogy e kérelmet, vagy az ilyen kérelemre adott válasszal szemben benyújtott jogorvoslati kérelmet elbírálták volna.

- A 604/2013 rendelet 29. cikke (1) bekezdésének első albekezdését

a következőképpen kell értelmezni:

az e rendelkezésben a nemzetközi védelmet kérelmező átadására vonatkozóan megállapított hat hónapos határidő az érintett személy átvétele vagy visszavétele iránti megkeresés másik tagállam általi elfogadásától, vagy – ha az az e rendelet 27. cikke (3) bekezdésének megfelelően halasztó hatállyal bír – az átadásra vonatkozó határozat elleni fellebbezésről vagy felülvizsgálatról hozott jogerős határozattól kezdődik, és nem a megkereső tagállam által az átadásra vonatkozó határozat elfogadását követően hozott, az említett rendelet 17. cikkének (1) bekezdése szerinti mérlegelési záradék nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálása érdekében történő alkalmazását megtagadó határozattal szemben benyújtott jogorvoslati kérelem tárgyában hozott jogerős határozat időpontjától.

Alíráások